

Sygn. akt V KK 412/21

POSTANOWIENIE

Dnia 25 marca 2022 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Andrzej Stępka

po rozpoznaniu w dniu 25 marca 2022 r. na posiedzeniu bez udziału stron

w sprawie D. A.

wniosku skazanego

o wstrzymanie wykonania wyroku Sądu Okręgowego w S.

z dnia 7 grudnia 2020 r., sygn. akt IV Ka (...),

zmieniającego wyrok Sądu Rejonowego w S. z dnia 5 września 2019 r., sygn. akt VI K (...),

na podstawie art. 532 § 1 k.p.k. *a contrario*

p o s t a n o w i ł
wniosku nie uwzględnić.

UZASADNIENIE

Kasację od wyroku Sądu odwoławczego wniósł obrońca skazanego, który zarzucił wystąpienie bezwzględnej podstawy odwoławczej z art. 439 § 1 pkt 1 k.p.k. w zw. z art. 40 § 1 pkt 2 k.p.k. w zw. z art. 29 § 1 k.p.k. oraz naruszenie przepisów prawa procesowego, takich jak art. 41 § 1 k.p.k., art. 437 § 1 k.p.k. i art. 457 § 3 k.p.k. w zw. z art. 7 k.p.k., a nadto przepisów prawa materialnego, a to art. 286 § 1 k.k. i art. 270 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. W skardze tej nie zawarto wniosku o wstrzymanie wykonania orzeczenia. Rozprawę przed Sądem Najwyższym wyznaczono na dzień 24 maja 2022 r. W toku postępowania kasacyjnego skazany złożył wniosek w trybie art. 532 § 1 k.p.k. Podniósł, że chciałby uczestniczyć osobiście w tej rozprawie i wyjaśnić, jak przedstawiał się jej rzeczywisty stan

faktyczny, gdyż zarówno w postępowaniu przygotowawczym, jak i sądowym, dopuszczono się szeregu nieprawidłowości.

Wniosek złożony przez skazanego nie zasługuje na uwzględnienie.

Instytucja wstrzymania wykonania wyroku określona w art. 532 § 1 k.p.k. ma charakter wyjątkowy, a potrzeby jej zastosowania nie może uzasadniać sama czynność wniesienia kasacji. Potrzeba ta aktualizuje się dopiero wówczas, gdy bądź to (niezależnie od przyszłego rozstrzygnięcia co do zasadności skargi kasacyjnej) już wcześniej można stwierdzić zaistnienie istotnych powodów do uznania słuszności tej kasacji, bądź też wówczas, gdy strona wykaże odrębnie istnienie szczególnych okoliczności powodujących, że wykonywanie lub wykonanie orzeczenia pociągałoby za sobą wyjątkowo dolegliwe i w zasadzie nieodwracalne skutki.

Wskazać należy, że przedstawione przez skazanego argumenty nie uzasadniają wstrzymania wykonania orzeczonej kary pozbawienia wolności.

Trzeba podkreślić, że przedmiotem rozważań związanych z oceną przez Sąd Najwyższy zasadności złożonego w trybie art. 532 § 1 k.p.k. wniosku o wstrzymanie wykonania orzeczenia nie może być całościowa i merytoryczna ocena trafności i zasadności podniesionych w kasacji zarzutów, gdyż ta może zostać rozstrzygnięta dopiero w trakcie rozpoznawania tego nadzwyczajnego środka zaskarżenia. Brak bowiem możliwości uznania na tym etapie, jeszcze przed merytorycznym rozpoznaniem sprawy, że *prima facie* zarzuty podniesione w kasacji wskazują na tak poważne błędy w kontroli apelacyjnej dotyczącej czynienia ustaleń faktycznych przez Sąd I instancji, że powinny one prowadzić do uchylenia wyroku Sądu odwoławczego. Podniesienie w kasacji zarzutu z art. 439 § 1 k.p.k. nie uzasadnia jeszcze konieczności uruchomienia instytucji z art. 532 § 1 k.p.k., gdyż stwierdzenie, czy bezwzględna podstawa odwoławcza istotnie wystąpiła, czy jest iluzoryczna, może nastąpić w trakcie merytorycznego rozpoznania samej kasacji i przeprowadzenia pogłębionych rozważań prawnych. W postępowaniu kasacyjnym nie prowadzi się – co do zasady – postępowania dowodowego, gdyż Sąd Najwyższy jest sądem prawa, a nie faktów. W rezultacie, zgodnie z art. 535 § 2 k.p.k. strony pozbawionej wolności nie sprowadza się na rozprawę. W tej sytuacji

deklaracja skazanego, że chciałby wziąć w niej udział, nie może być podstawą do wstrzymania wykonania orzeczenia.

Mając powyższe na uwadze, Sąd Najwyższy orzekł jak na wstępie.